

захватываю: Кръвь-та забира всичко що-то е вече станало отъ употребленіето непотрѣбно и унося това непотрѣбно та го извърга навънъ прѣзъ чирва-та. *Л. Д. 1869, 87.* Та на забра (Марко) три синджира робѣ Поведе ги на свойо власт. *Д. 36, 46—47.* 2) начну, начинаю: Пи ми Марко тъкмо три години; Кугъ забралъ четверта година, Доврши се вино тройгодишно. *Ч. 286.* Бръбой-тъ харно ся хванъ и забра да цѣвти. *Л. Д. 1874. 206.* Отъ Петровъ день вече забира да ся купува вълна и памукъ. *Ч. 63.* **Заберѣ душа** умираю: Студената вода ползува много стареца, кой-то беше готовъ май да забере душа отъ жѣдностъ. *Р. А. 178.*

Забикалка Забиколка *с. ж. 1* обходъ, кръжъ: Это непріятелитѣ кои-то направихъ голѣма забикалка (*un grand détour*) за да избѣгнатъ назены-тѣ влисуры“. *Т. 170.* 2) околичность: Ако са принудяше да говори за единъ предметъ много пъти за да го затвърди на ума на други-тѣ или да ги убѣди, туй го правяше сѣкогы съ новы забикалки (*par de tours nouveaux*) и чувствителны сравненія. *Т. 174.*

Забиколѣ *м. св. Забикалямъ* *м. дл. 1* окружу, окружаю, обхожу кругомъ: До гдѣ не сж го забиколили отъ сякаждѣ нѣмски-тѣ войски. *Л. Д. 1871 р. 189.* Азъ друго не помислихъ освѣнъ бърже да го забиколѣ (*Je ne songeai qu'a faire promptement le tour*). *Т. 83.* Въ двѣ ноцы той употреби печувана бързина за да забиколи една непроходима гора (*pour faire le tour d'une montagne*). *Т. 268.* Вѣроученіе-то на Римляне-тѣ е забикаляло съ такыва высокы почести дѣйствици-тѣ весталкы. *Л. Д. 1871 р. 189.* 2) ухаживаю за кѣмъ: Онзи младъ момѣкъ се са надѣваше и я забикаляше, като нѣкой липирѣ. *Л. Д. 1875, 133.* 3) говорю съ околичностями: Моля не дѣйте забикаля, но хортувайте по нататѣкъ (*ohne weitere Vorrede, wenn ich bitten darf*). *Э. Г. 40.* Дяду Добри безъ да забикаля много предложи му съ тѣзи думи. *Зж. 28.* **Забикаляне** *с. с.* обходъ кругомъ; околичности: На утрѣшний днь придворникъ пакъ отива у момини и почва свой разговоръ вѣкы отворено безъ много забикаляне. *Пк. 102.*

Забитинъ* (*Zabyth adj. a. 1* *Maitre, possesseur, qui est en possession de quelque chose. 2* *Commandant, gouverneur, officier militaire particul. chargé du maintien de l'ordre et de la tranquillité publique*). *с. м.* полицейскій чинъ: А азъ сѣдѣхъ съ забитинъ-тъ и пиѣхме ракия *З. 3. 193.* Той влѣзалъ малчешката въ стан-те на забитинътъ, явилъ му че пари-те сж намѣрени и помолилъ го да пусне слугите му. *З. 212.*

Забѣж *м. св. Забѣвамъ* *м. дл. 1* вобѣю, вбиваю, водружу, водружаю: И тѣ (хайдутѣ) сж влѣзли в хоро-то В сред хоро байракъ